

عنوان مقاله:

اجتماعی شدن در خانواده از دیدگاه اسلام و روان شناسی

محل انتشار:

اولین کنگره ملی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا حمامی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کاشان، ایران

راحله سادات سیدی نسلجی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نظری عوامل موثر در اجتماعی شدن از طریق نهاد خانواده در متون اسلامی و روان شناسی است که با استفاده از روش کیفی و کتابخانه ای به بررسی و تبیین کارکرد های خانواده پرداخته شده است. این پژوهش به وجوه اشتراک یافته های اسلام و روان شناسی در مورد کارکرد های خانواده تاکید کرده است. و در پی پاسخ به این سوال است که روش های اجتماعی شدن در خانواده کدام است؟ و شیوه های فرزند پروری که با رشد سالم فرزندان در ارتباط است چه اصولی را در بر می گیرد؟ با استناد به یافته های این پژوهش، خانواده به عنوان یک نهاد اجتماعی کوچک نقش موثری در رشد اجتماعی فرزندان ایفا می کند. با توجه به سیره اهل بیت و تعالیم قرآنی و اسلامی و آیات و روایات، برقراری روابط مطلوب با خویشاوندان و کمک و دستگیری از آنها از تکالیف مهم انسانها است. که ثمرات دنیوی و اخروی زیادی برای آن برشمرده شده است از جمله ایجاد انس و الفت میان انسانها، بهره گیری از حمایت های اجتماعی و تحکیم خانواده می باشد. همچنین از دیدگاه روانشناختی، پیوندهای صمیمی و خشنود کننده، سلامت جسمانی و روانی را در سرتاسر رشد پیش بینی می کند، در مقابل انزوا از خانواده یا بیگانگی با آن اغلب با مشکلات رشد در ارتباط است.

کلمات کلیدی:

خانواده، رشد اجتماعی، شیوه های فرزند پروری، خویشاوندی، تعالیم اسلامی و روان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370172>

